

Folkekirken anno 2015

OPSTANDELSEN

**Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse
(Kirkens Ja og Nej)**

www.kirkelig-samling.dk

www.ksbb.dk

Konvent for Kirke og Theologi

ER OPSTANDELSEN EN HISTORISK BEGIVENHED?

Der er almindelig enighed om, at troen på Jesu Kristi opstandelse står i centrum af den kristne tro. Det fremgår da også klart af såvel Bibelen som kirkens bekendelser. Men så er spørgsmålet ganske vist, hvad opstandelsen i grunden var. Var opstandelsen under en eller anden form en åndelig begivenhed, hvor Jesu døde legeme blev liggende i graven? Eller var opstandelsen en virkelig – historisk konstaterbar – begivenhed, hvor den korsfæstede, døde og begravede Jesus blev levende igen og gik ud af graven? Kan noget sådant overhovedet tænkes at ske?

Mange vil hævde, at opstandelsen ikke kan være en virkelig og altså egentlig historisk begivenhed. Baggrunden herfor er en såkaldt naturvidenskabelig opfattelse af virkeligheden. Det betyder, at skal noget anses for virkeligt, skal det kunne forudsiges og gentages, og der skal kunne fremlægges dokumentation for det skete, så der dermed kan siges at foreligge bevis for, at det faktisk er sket. Det skal altså således kunne bevises, at opstandelsen har fundet sted.

HISTORISKE KILDER.

Hvis man på denne måde skal kunne dokumentere og dermed bevise, at noget er sket, sætter man i virkeligheden spørgsmålstegn ved store dele af fortidens begivenheder. Men det gør man jo ikke, når det kommer til stykket. Her ser man i stedet efter forhold, der kan sandsynliggøre, at et eller andet faktisk er sket. Er noget f.eks. bevidnet på en sådan måde, at det sandsynligvis er sket? Er der troværdige kilder, der fortæller om det skete? Når det gælder netop Jesu Kristi opstandelse, er den vel bevidnet i kilder, der er blevet til ret få år efter opstandelsen.

Bortset fra disse kilder er der også en række ydre forhold, der peger i retning af opstandelsen som en virkelig – og altså ikke bare åndelig – begivenhed: At den korsfæstede, døde og begravede Jesus faktisk blev levende og gik ud af graven!

DEN TOMME GRAV

Helt grundlæggende synes der under alle omstændigheder at være enighed om, at graven var tom. Men spørgsmålet var rigtignok, hvordan det skulle forklares. Her har tiden budt på flere forslag.

Langt senere blev det påstået, at Jesu disciple måtte have flyttet liget, hvorefter man påstod, han var opstået. Men det ville ikke kunne lade sig gøre, idet myndighederne faktisk havde sat militær vagt ved graven netop for at forhindre det. Dertil kom, at disciplene var bange og faktisk lukkede sig inde.

Så var der den mulighed, at de jødiske myndigheder – ypperstepræsterne og de skriftkloge – havde flyttet liget for at undgå påstanden om opstandelse. Men så kunne de jo bare have fremvist liget og dermed have stoppet enhver tale om opstandelse.

Det har også været påstået, at Jesus bare var skindød. Det er udelukket af den enkle grund, at romerne med spydstykket i siden havde sikret sig, at han var død, inden han blev taget ned fra korset.

Men var det ikke bare ønsketænkning? Det havde man jo let kunnet tilbagevise ved simpelthen at lægge liget frem. Men dertil kommer, at hele gruppen af personer omkring Jesus helt åbenbart slet ikke regnede med en opstandelse. Det endte så med, at de alligevel blev overbevist om, at han var opstået!

DEN DØDE, BEGRAVEDE OG OPSTANDNE VISTE SIG

Når de blev overbevist om, at Jesus var opstået, var det, fordi han viste sig for dem. De så ham, og de genkendte ham, selv om der da var noget forandret ved hans legemlige fremtræden. Den opstandnes legemlighed hørte nemlig ikke længere til i denne verden, men i den kommende verden. Der var tale om et opstandelseslegeme.

Det, at de så Jesus, overbeviste dem om, at han virkelig var opstanden. Opstandelsen var altså en historisk begivenhed, der både kunne steds- og tidsfæstes. Derfor kunne de også fastholde troen på og forkyndelsen af Jesu Kristi opstandelse, selv om det ofte blev med livet som indsats!

*Ja, påskens budskab er et ord
om, hvad der aldrig sker på jord
og det et ord helt stillet blot
og værgeløst mod verdens spot.*

*Men det, som intet øje så,
vil kirken holde søndag på
og vidne frit, som Ånden bød,
om ham, der døden gennembrød,*

*og bringe alle små det bud,
at nu er han for dem hos Gud,
og som han delte med dem her,
de vist skal arve med ham der.*

K. L. Aastrup, DS 238,3-5

Hvem er vi?

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse (Kirkens Ja og Nej)

er en bevægelse i Den danske Folkekirke, som er overbevist om, at Kirkens og troens ressourcer findes i det, som Gud har åbenbaret os, og som er givet os gennem Bibelen og vor Kirkes bekendelse.

Her har vi det klare løfte og vidnesbyrd om, at Gud skænker os frelsen ved tro på Jesus Kristus.

At leve i denne tro og kalde mennesker til den tro er den opgave, Kirken har her hos os og alle steder. For at Kirken kan udføre den opgave, har Kristus udrustet den med Guds ord i forkyndelse og sjælesorg og med de hellige sakramenter, dåb og nadver.

Kirken har stor frihed i bestræbelserne for at nå mennesker der, hvor de er. Men vel-signelsen – for Kirken selv og for dem, den vil nå – ligger i, at den forvalter sin opgave trofast og i troskab mod Guds erklærede vilje og hensigt.

Bibelen og Kirkens bekendelse er og har altid været de selvfølgeligelige og uomgængelige kilder til denne tjeneste.

Men i dag bliver Bibelen og bekendelsen ofte sat til side i Kirkens virksomhed såvel i ord som i handling, og Kirken er under hastig forandring bort fra sit ærinde og grundlag. Derfor er det mere nødvendigt end nogen sinde at kalde til – ja: Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse.

Se i øvrigt ”Kirkens Ja og Nej” og ”Kirkens Ja og Nej 2014” på hjemmesiderne (se forsiden).

Hans Olav Okkels
pastor, formand

Jakob Mortensen
arkitekt, næstformand

Konvent for Kirke og Theologi

har til formål at fremme afholdelse af theologiske konventer og at udgive theologisk litteratur samt at støtte projekter på Bibelens og Bekendelsens grund, som det kommer til udtryk i ”Kirkens Ja og Nej” (udsendt i 1964).

Hartvig Wagner
pastor, formand